

DRIJFPROEF OF STÖBERPROEF VOOR TECKELS

Art. 1: Doel

Het doel van deze proef is het vaststellen van de mate van geschiktheid van de deelnemende honden voor het uitdrijven van wild uit niet al te grote bospercelen.

Art. 2: Toelatingseisen

Om aan deze proef te mogen deelnemen, moet de hond de aantekening SP of een overeenkomstige buitenlandse aantekening behaald hebben.

Art. 3: Keurmeesters

1. De proef wordt beoordeeld door minimum drie keurmeesters.
2. Aan één keurmeesterteam mogen maximum 8 honden ter beoordeling worden toegewezen.

Art. 4: Inrichting van de proef

1. Het terrein: de proef moet worden afgelegd in een gesloten bosperceel met goede onderdekking (driften). Elke drift moet minimaal 1 hectare groot zijn.
2. Het wild: in de driften moet de aanwezigheid van schaalwild, hazen en/of vossen te verwachten zijn.

Art. 5: Werkwijze

1. De wedstrijdleader stelt, in overleg met de jachtgerechtigden, de driften vast.
2. Keurmeesters en eventueel officiële geweren zetten de drift af.
3. De voorjager stuurt zijn hond, op aanwijzing van één der keurmeesters, de aangewezen drift in. Hij mag dit naar eigen voorkeur doen vanuit zijn eigen positie of vanaf een afstand van ongeveer 40 meter nadat hij de hond daartoe eerst heeft afgelegd. In geen geval mag de voorjager de drift betreden.
4. De hond moet de drift zelfstandig, grondig, ruim jagend en met grote volharding afzoeken.
5. De hond moet het in de drift aanwezige haarwild opsporen, vervolgens luid achtervolgen en het aldus dwingen de drift te verlaten.
6. Indien een hond, die een goede zoekwijze toont, in de hem aangewezen drift geen haarwild vindt, moet de volgende hond, ter controle, dezelfde drift worden toegewezen. Vindt ook deze hond, bij een goede zoekwijze, geen haarwild dan wordt deze drift als een "lege drift" aangemerkt.

7. Toont een volgende hond in het perceel van zijn voorganger geen goede zoekwijze, dan wordt dezelfde drift toegewezen aan daarop volgende honden totdat een hond in die drift een goede zoekwijze toont.
8. Vindt een volgende hond in de drift van zijn voorganger wel haarwild, dan wordt dit de voorganger(s) in het onderdeel “vinden” sterk negatief aangerekend.
9. Indien een hond, waaraan als eerste de drift is toegewezen, een goede zoekwijze toont en toch geen haarwild vindt, dan hoeft deze drift niet te worden gecontroleerd. Dan mag, op initiatief van de jury, aan de volgende hond een nieuwe drift worden toegewezen.
10. Elke deelnemer krijgt minimum twee driften toegewezen. Aan deelnemers, die in twee driften geen haarwild of slechts konijnen hebben gevonden, wordt zo mogelijk een derde drift toegewezen. Lege driften worden in deze aantallen niet meegerekend.
11. Indien een hond, ondanks het feit dat hij in twee of drie driften heeft gewerkt, niet kan worden beoordeeld in de onderdelen “werkwijze” en “volharding”, bijvoorbeeld omdat hij steeds zeer snel wild heeft gevonden, dan moet hem een volgende, bij voorkeur “lege” drift worden aangewezen.
12. Een hond, die niet binnen één uur nadat hij is aangezet, bij zijn voorjager is teruggekeerd, zonder dat kan worden vastgesteld dat hij nog gericht met zijn opdracht bezig is, wordt gediskwalificeerd.
13. Ten behoeve van het beoordelen van het onderdeel “volgen” legt de voorjager met de al dan niet aangelijnde hond een door de jury aangewezen parcours af.
14. Ten behoeve van het beoordelen van het onderdeel “plaatshouden” wordt de voorjager door de jury een open plek in het bos aangewezen. De voorjager legt daar zijn rugzak, jachttas of iets dergelijks neer en geeft zijn hond door een teken te kennen dat hij daar moet blijven. De hond mag los of aangelijnd worden afgelegd. Indien de hond los wordt afgelegd, mag de voorjager de lijn bij de hond achterlaten, hij mag de lijn echter niet over de hond heen leggen. Indien de hond aangelijnd wordt afgelegd, wordt het aan de voorjager overgelaten waaraan hij de lijn vastbindt, de lijn moet licht doorhangen. Nadat de voorjager de hond heeft afgelegd, begeeft de voorjager zich naar een hem door de jury aangewezen plaats, zodanig gekozen dat de hond niet door verwaaing of inrichting van de proef kan weten dat zijn voorjager in zijn omgeving verblijft. Terwijl de voorjager buiten het zicht van de hond is, vuurt een officieel geweer dat zich in de omgeving van de voorjager bevindt, op een aanwijzing van de jury, kort na elkaar twee hagelschoten af. De voorjager dient vijf minuten buiten het zicht van de hond te blijven.
15. Ten behoeve van het beoordelen van het onderdeel “rust op post” worden de honden met hun voorjager op post gezet, de posten zijn minimaal 50 meter van elkaar verwijderd.

Art. 6: Beoordeling

1. De proef wordt gekeurd op zijn onderdelen. Deze onderdelen zijn:
 - werkwijze
 - volharding
 - vinden
 - volgen
 - plaatshouden
 - gedrag op post
2. Aan elk onderdeel wordt een vermenigvuldigingsfactor toegerekend.

3. Elk onderdeel wordt gewaardeerd met een cijfer.

De betekenis van de cijfers:

0 = onvoldoende

1 = matig

2 = voldoende

3 = goed

4 = zeer goed

4. Bij het onderdeel “ werkwijze “ wordt de mate beoordeeld waarin wordt voldaan aan de ideale, zelfstandige, intelligente, systematische, grondige en ruime zoekwijze.

5. Bij het onderdeel “volharding” wordt beoordeeld; het werktempo en de mate van uithoudings- en doorzettingsvermogen.

6. Bij het onderdeel “ vinden “ geldt:

1. Het waarderingscijfer “4” mag voor dit onderdeel niet worden toegekend als de hond niet in alle hem toegewezen niet “ lege “ driften haarwild heeft gevonden en luid heeft uitgedreven.

2. Het waarderingscijfer “3” mag voor dit onderdeel niet worden gegeven als de hond niet in ten minste één van de twee hem toegewezen niet “lege” driften haarwild heeft gevonden en luid heeft uitgedreven.

3. Het waarderingscijfer “2” mag voor dit onderdeel niet worden gegeven als de hond niet in ten minste één van de drie hem toegewezen niet “lege” driften haarwild heeft gevonden en luid heeft uitgedreven.

7. Bij het onderdeel “ volgen “ wordt geëist dat de hond, los of aangelijnd aan een niet te korte, slap hangende slipriem, zijn voorjager nauwgezet volgt, zonder aandacht van hem te vergen, niet aan de riem trekt, niet achter blijft en geen poging doet om voor te lopen. Het appel wordt tijdens de gehele proef beoordeeld en wordt bij dit onderdeel mede in rekening gebracht.

8. Bij het onderdeel “ plaatshouden” wordt geëist dat de hond zijn plaats niet verlaat, hij mag zijn hoofd opheffen en gaan zitten. Honden, die de aangewezen plaats verlaten, blaffen of janken, worden voor dit onderdeel met het cijfer “0” gewaardeerd. Voorts wordt de rust beoordeeld die de voorjager bij het afleggen betracht en het vertrouwen en de rust die de hond tijdens de proef uitstraalt.

9. Bij het onderdeel “ gedrag op post “ wordt geëist dat de hond zich bij zijn voorjager rustig gedraagt. Honden, die hun voorjagers hinderen door tegen hen op te springen, die zich van hun plaats naast de voorjager verwijderen of die janken of blaffen, worden voor dit onderdeel met het cijfer “0” gewaardeerd.

Art. 7: Kwalificaties

1. Om voor een CACT in aanmerking te komen moet de hond ten minste 96 punten hebben behaald en tevens voor elk onderdeel hebben voldaan aan de norm voor de kwalificatie 1ste prijs.
2. Bij deze proef worden kwalificaties toegekend ten einde aan te geven in welke mate de deelnemende honden aan het gestelde ideaal hebben voldaan.

Onderdeel	Minimum waarderingscijfer			
	factor	1 ^{ste} prijs	2 ^{de} prijs	3 ^{de} prijs
werkwijze	8	4	3	2
Volharding	6	3	3	2
Vinden	5	4	3	2
Africhtingvakken				
Volgen	Aangelijnd x1	totaal	totaal	totaal
	Vrij x2			
Plaatshouden	Aangelijnd x1	10 punten	8 punten	6 punten
	Vrij x2			
Gedrag op post	Aangelijnd x1			
	Vrij x2			

3. Voor elk der onderdelen “ volgen “, “plaatshouden” en “gedrag op post” moet minimum het waarderingscijfer “1” behaald zijn.

Art. 8: Aantekening

Honden, die deze proef met goed gevolg hebben afgelegd, verwerven ongeacht de toegekende kwalificatie de aantekening: Stöberprüfung = ST of indien de hond op de dag van de proef jonger is dan 12 maanden: Stöberprüfung Jugend = St/J

Aanvaard door de Kynologische Raad – 12/03/2005.

EPREUVE DE QUETE AU BOIS ET DRESSAGE (Stöberprüfung, ST)

Art. 1 : But

Le but de cette épreuve est de confirmer les capacités du teckel à rabattre le gibier hors de parcelles de bois pas trop grandes.

Art.2 : Conditions d'admission

Pour pouvoir participer à cette épreuve, le chien doit avoir obtenu le sigle Sp ou un sigle étranger équivalent.

Art. 3 : Juges.

1. L'épreuve est jugée par trois juges au minimum.
2. Une équipe de juges ne peut juger que 8 chiens au maximum.

Art. 4 : Organisation de l'épreuve :

1. Le terrain : l'épreuve doit avoir lieu dans une parcelle de bois à végétation suffisamment dense. Chaque enceinte doit avoir une étendue d'un hectare.
2. Le gibier : il doit y avoir dans chaque enceinte une densité suffisante de gibier divers : ongulés, lièvres et/ou renards.

Art. 5 : Déroulement de l'épreuve :

1. Le directeur de l'épreuve détermine les enceintes en concertation avec les chasseurs.
2. Les juges et éventuellement des professionnels de la chasse se postent autour des enceintes.
3. Le conducteur lance son chien dans l'enceinte indiquée par un des juges, soit de l'endroit où il se trouve, soit d'une distance d'environ 40 m, après avoir mis d'abord son chien au « down ». Le conducteur ne peut en aucun cas pénétrer dans l'enceinte.
4. Le chien doit explorer l'enceinte spontanément et à fond, en chassant avec passion et persévérance.
5. Le chien doit lancer le gibier à poil, le poursuivre en criant et ainsi le forcer à sauter hors de l'enceinte.
6. Si le premier chien quête avec persévérance dans l'enceinte qui lui a été donnée et n'y trouve pas de gibier, elle est donnée pour contrôle à un deuxième chien. Si le deuxième chien ne lance pas non plus, l'enceinte est considérée comme non habitée.

7. Si le deuxième chien ne travaille pas bien dans la parcelle de son prédécesseur, on donnera la même enceinte aux chiens suivants et ce, jusqu'à ce qu'un chien lance correctement.
8. Si un chien suivant trouve du gibier dans l'enceinte de ses prédécesseurs, la partie « recherche » des prédécesseurs sera notée très négativement.
9. Si un chien quête correctement sa première enceinte sans cependant trouver de gibier, l'enceinte ne devra plus être contrôlée. Dans ce cas, et sur initiative du jury, une nouvelle enceinte sera attribuée au chien suivant.
10. On donnera à chaque participant deux enceintes au minimum. A ceux qui n'auraient pas trouvé de gibier dans ces deux enceintes ou uniquement des lapins, on donnera, si possible, une troisième enceinte. On ne tiendra pas compte des parcelles vides dans ce calcul.
11. Si un participant, malgré qu'il ait exploré deux ou trois enceintes, ne peut pas être jugé sur sa façon de « quêter » ou sa « persévérance », par exemple en trouvant chaque fois très rapidement du gibier, on lui donnera encore une enceinte, de préférence « non habitée ».
12. Un chien qui n'est pas revenu à son conducteur dans un délai d'une heure, sans que l'on puisse établir s'il est encore engagé dans sa quête, sera disqualifié.
13. Afin de pouvoir juger la partie « marche au pied », le conducteur fera un parcours désigné par le jury, avec son chien en laisse ou libre.
14. Garde de l'objet avec sagesse au coup de feu.
Le jury indique un endroit dégagé au conducteur qui y dépose son sac à dos, sa veste de chasse, ou tout autre objet similaire et ordonne à son chien par un geste de la main de rester couché. Le chien peut être libre ou attaché. Libre s'entend sans collier ni laisse, qui peuvent être posés à côté ou devant le chien mais pas sur lui. Si le conducteur choisit d'attacher son chien, à lui de choisir le point d'attache, en laissant du mou à la laisse. Après avoir mis son chien en place, le conducteur se rend à l'endroit que lui indique le jury sans que le chien puisse déceler la présence de son maître par le vent ou par l'organisation de l'épreuve. Le conducteur étant hors de la vue du chien, le jury donne l'ordre à un préposé armé se trouvant près du conducteur de tirer deux coups de fusil de chasse assez rapprochés. Le conducteur doit rester cinq minutes hors de la vue de son chien.
15. Afin de juger le comportement au poste (pendant la battue), le chien et son conducteur sont placés à leur poste. Les postes sont éloignés les uns des autres d'au moins 50m.

Art. 6 : Le jugement :

1. Cette épreuve juge les prestations suivantes :

Ces prestations sont :

- manière de travailler
- persévérance
- débusqué
- marche au pied
- maintien en place
- comportement au poste

2. Chaque prestation reçoit un coefficient de multiplication.

3. Chaque prestation reçoit une note. : Les chiffres correspondent à :

0= insuffisant

1= passable

2= suffisant

3= bon

4= très bon

4. La « manière de travailler » est jugée par rapport à une exploration idéale, indépendante, intelligente, systématique, fondamentale et large.
5. Pour la « persévérance » sont pris en compte le rythme de travail, l'endurance et l'acharnement.
6. Le « débusqué » :
 1. La cote «4 » ne peut pas être attribuée pour cette prestation si le chien n'a pas trouvé de gibier à poils dans toutes les enceintes habitées qui lui ont été attribuées et ne l'a pas fait sortir en donnant de la voix.
 2. La cote «3 » ne peut être attribuée pour cette prestation si le chien n'a pas trouvé de gibier à poils dans une des deux enceintes habitées qui lui ont été attribuées et ne l'a pas fait sortir en donnant de la voix.
 3. La cote «2 » ne peut être attribuée pour cette prestation si le chien n'a pas trouvé de gibier à poils dans au moins une des trois enceintes habitées qui lui ont été attribuées et ne l'a pas fait sortir en donnant de la voix.
7. La « marche au pied »

Le chien marche à hauteur de son conducteur, libre ou en laisse lâche et pas trop courte, sans le gêner, sans attirer son attention, sans tirer sur la laisse, sans rester en arrière et sans le dépasser. Le rappel du chien sera observé pendant toute l'épreuve et pris en compte dans le jugement.
8. Le « maintien en place »

Le chien ne peut pas quitter sa place. Il peut cependant lever la tête ou s'asseoir. Les chiens qui quittent leur place, aboient ou gémissent, ont la cote « 0 ». En outre, pour juger cette partie, sont pris en compte la sérénité dont fait preuve le conducteur lors de la mise en place du chien et le calme et la confiance qui émanent du chien pendant l'épreuve.
9. Le « comportement au poste » :

Le chien doit demeurer calme auprès de son conducteur. Les chiens qui dérangent le conducteur en leur sautant dessus, qui s'éloignent de leur place à côté du conducteur, qui aboient ou gémissent, ont la cote « 0 ».

Art. 7 : Attribution des prix :

1. Pour avoir droit au CACT, le chien doit obtenir au moins 96 points et avoir un premier prix dans toutes les disciplines.
2. Les cotes attribuées lors de cette épreuve permettent de juger dans quelle mesure les chiens participants répondent à l'idéal posé.

Prestations	Cotes minimales			
	Coefficient	1 ^{er} prix	2 ^{ème} prix	3 ^{ème} prix
Manière de travailler	8	4	3	2
Persévérance	6	3	3	2
Débusqué	5	4	3	2

Disciplines de dressage				
Marche au pied	En laisse x 1	Total	Total	Total
	Libre x2			
Maintien en place	En laisse x1	10 points	8 points	6 points
	Libre x2			
Comportement au poste	En laisse x1			
	Libre x2			

3. La cote minimale pour les prestations de dressage « marche au pied », « maintien en place », « comportement au poste » est de « 1 ».

Art.8 : Sigle

Les chiens qui ont passé cette épreuve avec succès obtiennent, quelle que soit la qualification accordée, le sigle « Stöberprüfung » = St , ou si le chien a moins de 12 mois le jour de l'épreuve , le sigle Stöberprüfung Jugend = St/J.

Accepté par le Conseil Cynologique – 12/03/2005.